

NÅR/1

eks. 2

NÅR VI DØDE VÅKNER

AV HENRIK IBSEN

CENTRALTEATRET

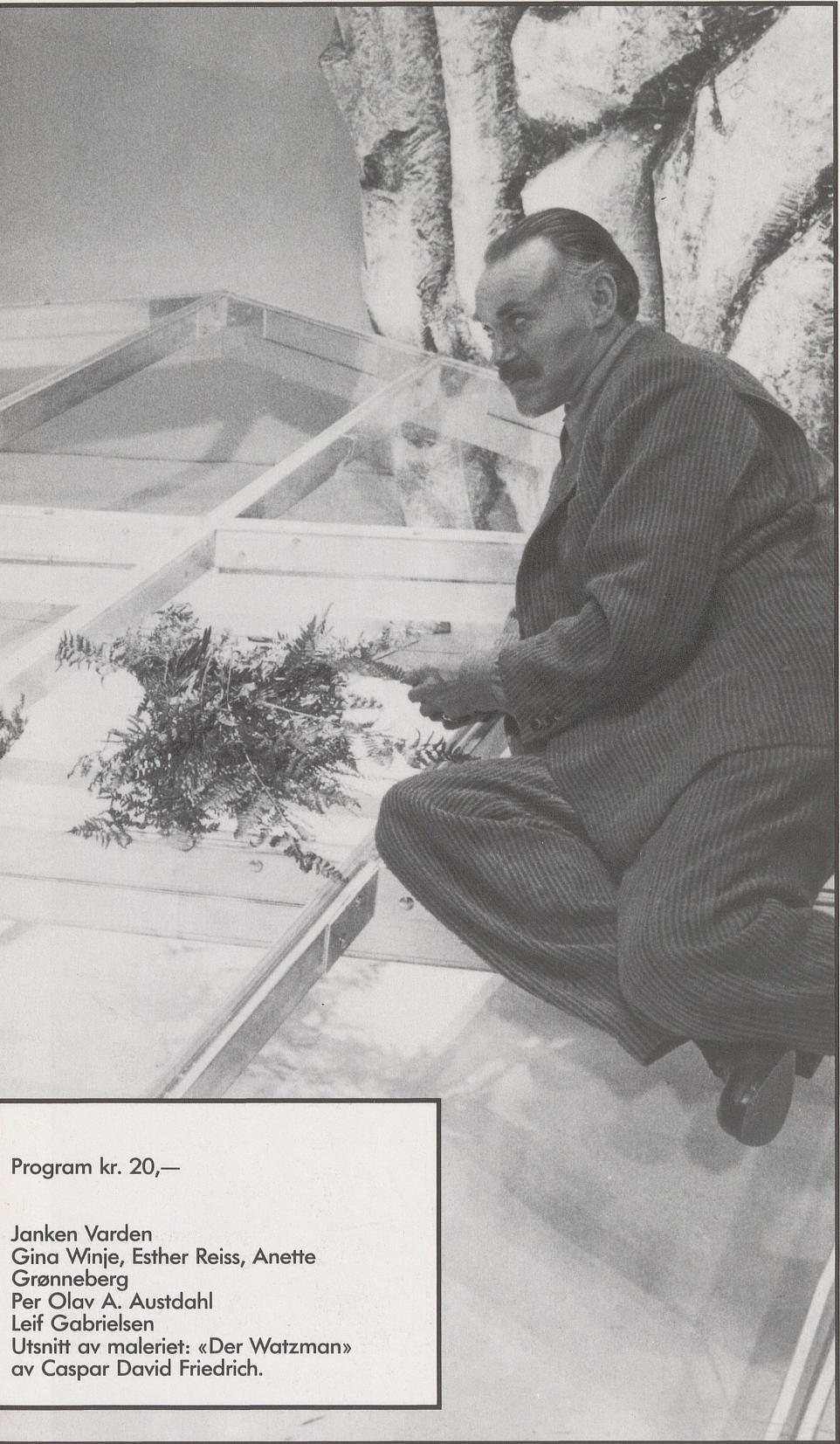
NÅR VI DØDE VÅKNER

AV HENRIK IBSEN

Centralteatret —
Oslo Nye Teater
Premiere 12.9.1991

Teatersjef og ansvarlig utgiver:
Programredaksjon:

Grafisk formgiver:
Foto:
Plakat/programforside:

Program kr. 20,—

Janken Varden
Gina Winje, Esther Reiss, Anette
Grønneberg
Per Olav A. Austdal
Leif Gabrielsen
Utsnitt av maleriet: «Der Watzman»
av Caspar David Friedrich.

SÅ SAMLES VI PÅ FESTIVALEN

IBSEN-FESTIVALEN I OSLO er selvsagt et anliggende for Nationalteatret – først og fremst. Ideen oppsto der, og gjennomføres i år for annen gang under økende internasjonal oppmerksomhet. Vi på Oslo Nye Teater benytter denne anledningen til å ønske kollega National til lykke med initiativet og vil håpe at festivalen kan bli et varig innslag i norsk kulturliv. Vi føler oss overbevist om at våre myndigheter i stat og kommune etterhvert vil forstå betydningen av denne fokuseringen på vår største dramatiker, og yte sitt selvfølgelige bidrag til gjennomføringen.

Siste gang Ibsen sto på plakaten på Oslo Nye Teater var i 1988, også på Centralteatret: «Byggmester Solness» i Edith Rogers regi og med Per Theodor Haugen i tittelrollen. Da jeg så forestillingen den gang, slo det meg hvor velegnet Centralteatret var for nettopp Ibsens nære og granskende dramatikk, – og det ble en selvfølge å tenke: hvilket stykke neste gang? Således fødtes tanken om «Når vi døde våkner», lenge innen Ibsenfestivalen ble unnfantet. Men dermed oppsto også spørsmålet nå i 1991: Er Ibsen kun et anliggende for Nationaltheatret?

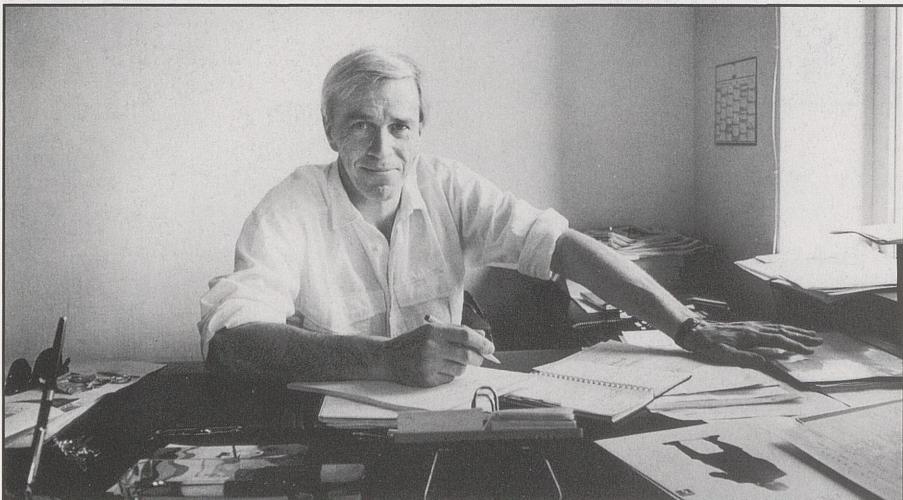
Selvsagt ikke. Vår fremste dramatiker er vi felles om. Hans utfordringer, både til skuespillere og publikum, kan ikke være forbeholdt ett enkelt teater. Så i full forståelse med Nationaltheatret setter vi Ibsens siste stykke på plakaten, nettopp i disse dager hvor fokuseringen er på sitt mest intense. Og vi er glade for at det er «Når vi døde våkner», – et av de relativt sjeldent spilte stykkene, – i regi av en ung instruktør som forhåpentlig kan bidra med friske øyne på den aldrende skalds epilog fra 1899.

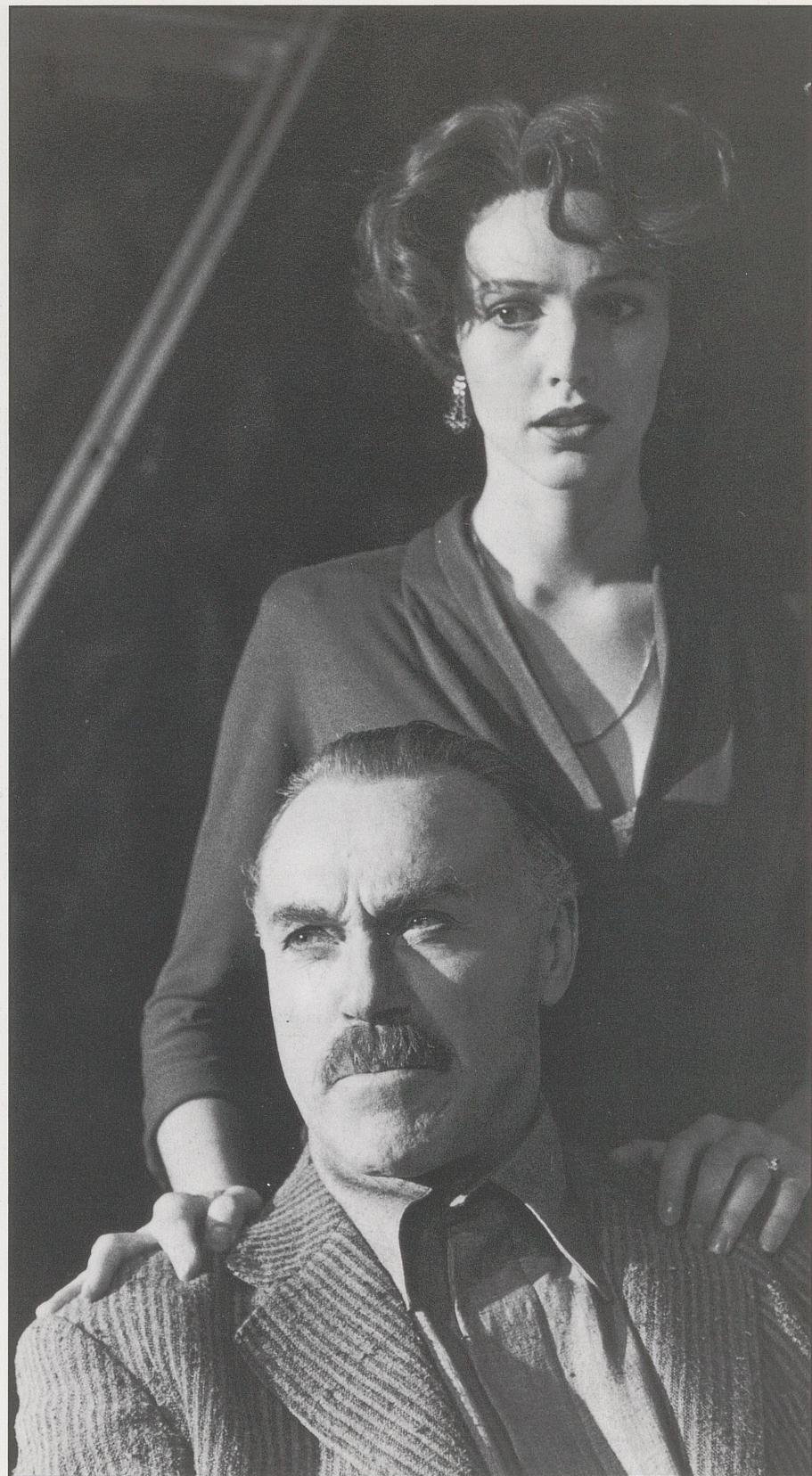
Vi håper vi kan være Nationaltheatret en verdig medspiller i bestrebelsene på å sette flomlys på Henrik Ibsen i hans eget land!

Velkommen til Centralteatret!

Teatersjef

Janken Varden

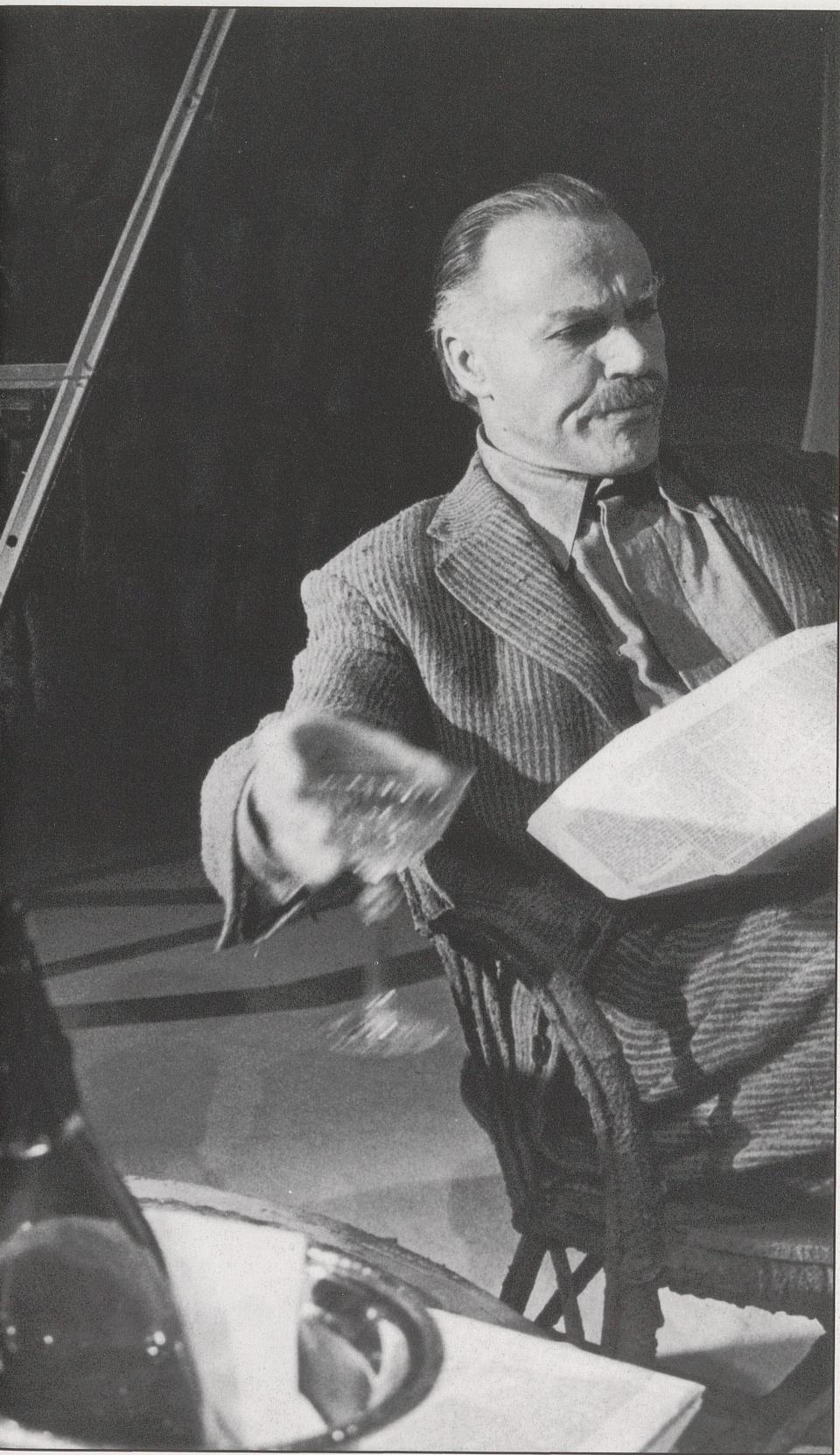

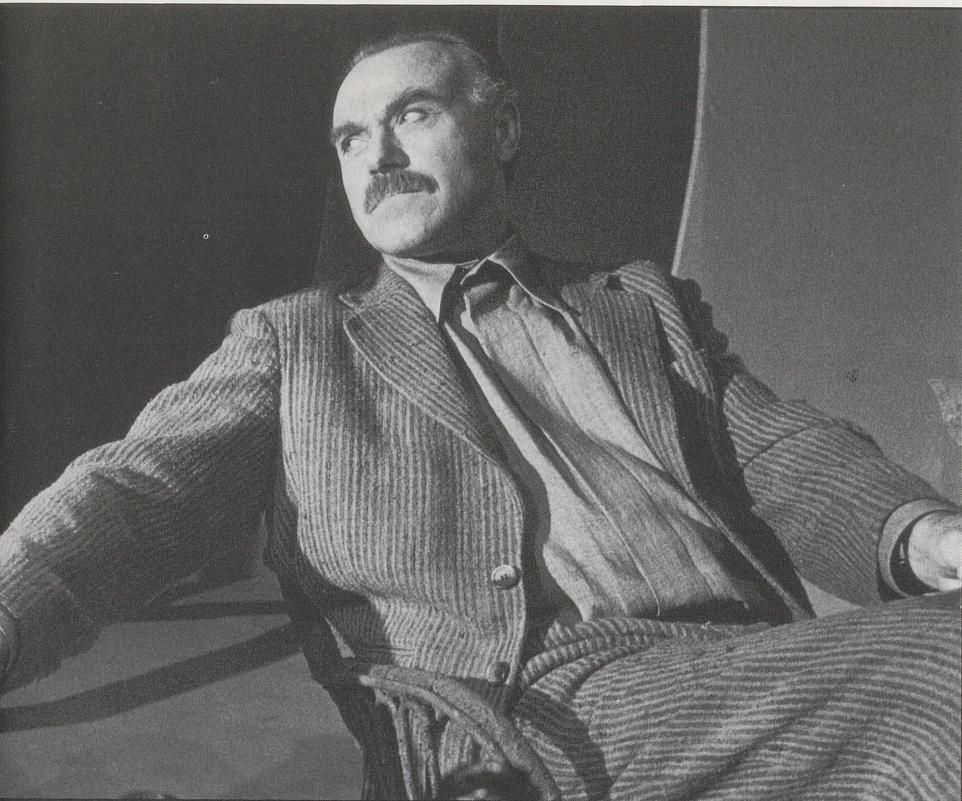
Ibsen 1885

«Der er jo en viss tilfredsstillelse ved at vinde så megen indgang i landene rundt omkring.
Men nogen lykkefølelse bringer det mig ikke. Og hvad er det så værd,
det hele i grunden?»

KVELDENS INSTRUKTØR

Anette
Grønneberg

MITT MØTE MED IBSEN

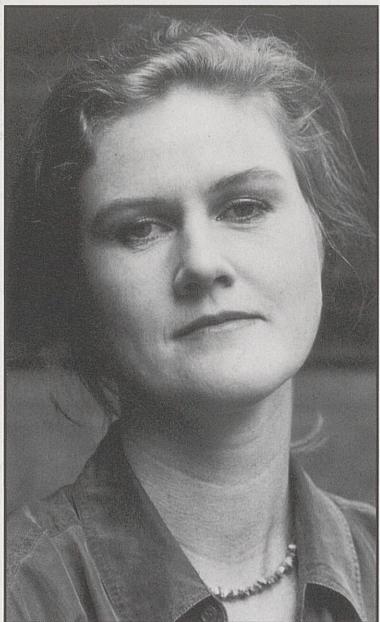
Jeg har aldri tidligere arbeidet med Ibsen. Det føles som en utfordring, et steg inn i et stort landskap. For meg har han alltid vært der som dette geniet fra Norge, som et eksempel på hvor bra man kan skrive for teater, som forfatter til mange forestillinger jeg har sett, som en forsvarer av menneskets – også kvinnens – rett til å realisere seg selv.

Under arbeidet med «Når vi døde våkner» blir jeg fascinert og overrasket over hvor arketypiske hans menn- og kvinneskikkels er. Hvor gøtefullt han skriver. All smerte han gir uttrykk for. Hvor ensomt hans skikkels opererer i det universet han skaper. Hvor dialektisk han konstruerer teksten. Hvordan han kobler kjærligheten og døden sammen. Hvordan han ikke gir noen svar på den umulige konflikten mellom kunsten og livet som sannsynligvis også har vært en grunnkonflikt i hans eget liv.

Anette Grønneberg er instruktør for forestillingen og har bl.a. satt opp teaterstykker på Teater Ibsen i Skien og på Hålogaland Teater. I fjor vår instruerte hun Cecilie Løveids «Dobbel Nyttelse» på Centralteatret.

KVELDENS SCENOGRAF

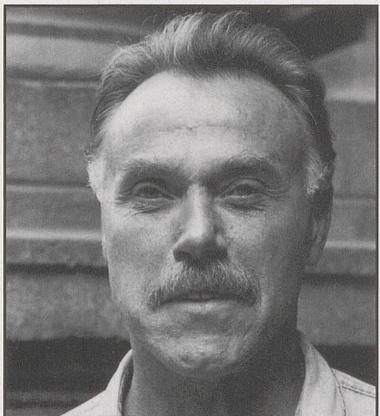

Scenografen Kathrine Hysing har en bred yrkeserfaring som scenograf gjennom høyst ulike arbeidsoppgaver; barneteater for Svenska Riksteatern, Cramer-balletten, Norrlandsoperan Umeå og ikke minst en rekke oppgaver ved Stockholmsoperan, hennes viktigste arbeidsgiver i Sverige. Hun har ofte vært engasjert ved Den Norske Opera, flere av produksjonene er overført til NRK. Hun har utført en rekke scenografioppgaver for Nationaltheatret, men har også vært i Bergen, Stavanger, Skien og Mo i Rana.

Utenfor Scandinavia har hun hatt oppgaver i Aix-en-Provence, Nice, Lyon, Paris, Glasgow, Dortmund, Antwerpen og Stuttgart. Enkelte av disse forestillingene er blitt invitert til festivaler i Wiesbaden, Vilnius og Moskva.

Dette er hennes tredje Ibsen-forestilling, tidligere har hun hatt scenografien for Hedda Gabler og Gjengangere.

GJESTER PÅ CENTRALTEATRET

Ola B. Johannessen markerer seg som en av de fremste av våre norske skuespillere. Hans erfaring fra norsk teater spenner over 30 år, og er svært allsidig. Han har vært tilknyttet alle de store scenene i landet, har vært teatersjef på Trøndelag Teater og var med i oppstartingen av Teatret Vårt i Molde. Av store roller de siste årene kan vi minne om Bispe Nikolais i «Kongsemnene» og Herodes i «Jesus Christ Superstar». Han har nettopp instruert «Blekhud og Rødansikt» for Teatret på Torshov. Ola B. Johannessen har et meget bevisst forhold til tekst og språk, med sin sterke formsans er han en skattet pedagog ved Statens Teaterhøgskole – så ofte han kan. Ved siden av skuespiller- og instruktøreroppgavene bruker han sin formidlingsevne også til å lese lyrikk og prosa, bl.a. i kirker og konsertsaler.

Ragnhild Nygaard er frilans-skuespiller og har vært engasjert ved bl.a. Det Norske Teatret, Fjernsynsteatret, Scene 7, Studio Oscar og Homansbyen Teaterselskap. Hun har bl.a. spilt Ruby i «Ting som slår gnister i natten», moren i «Du kan da ikke bare gå» (NRK), Krestna i musicalversjonen av «Ungen». Siden 1980 har hun vært forbundsleder i Norsk Skuespillerforbund.

NÅR VI DØDE VÅKNER

AV HENRIK IBSEN

en dramatisk epilog i tre akter

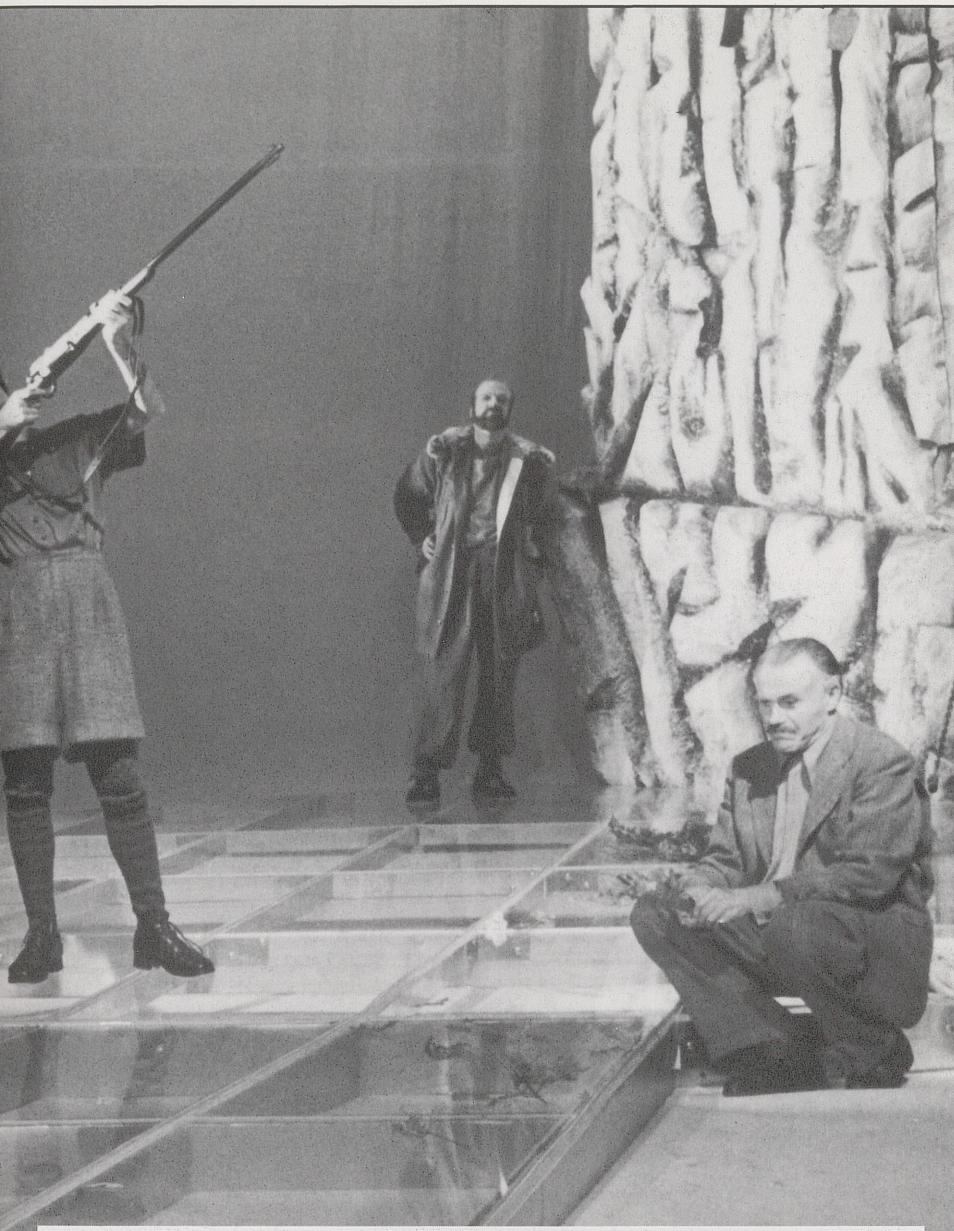
av HENRIK IBSEN

Instruktør: Anette Grønneberg-

Scenografi og kostymer:

Kathrine Hysing

I rollene:

Professor Arnold Rubek, billedhugger: OLA B. JOHANNESSEN

Fru Maja Rubek, hans hustru: PETRONELLA BARKER

Godseier Ulfheim: INGAR HELGE GIMLE

En reisende dame: ELI ANNE LINNESTAD

En diakonisse: RAGNHILD NYGAARD

Statister/barn:

JOHANNA HUUN / KINE NESLEIN

CHRISTINE NYPAN / CHRISTINE PAUGARD

HILDE WAMMER / HELENE VOLDNER

Musikk: Utdrag fra «Hundre folketoner fra Hardanger» av Geirr Tveitt.

EN SVANE

Min hvite svane,
du stumme, du stille;
hverken slag eller trille
lot sangrøst ane.

Angst beskyttende
alven, som sover, —
alltid lyttende,
gled du henover.

Men siste mødet,
da eder og øyne
var lønnlige løgne, —
ja da, da lød det!

I toners føden
du sluttet din bane.
Du sang i døden; —
du var dog en svane!

I «Når vi døde våkner» følges Irene av en gåtefull skygge, en stum rolle, som utbryter «Pax vobiscum» – «Fred være med dere» i siste replikk ved stykkets katastrofale utgang. Kanskje er denne damen ikke norsk, for alt vi vet, Irene har opphodt seg lenge i utlandet, det er vel en umiddelbar grunn til at hun ikke deltar i samtalens. Men en stum rolle gjør dessuten et sterkt dramatisk inntrykk, det står tilskuerne fritt å lese betydning inn i figuren, å tolke skikkelsens forhold til Irene og stykkets dypere temaer.

Men hva er egentlig en diakonisse? Hva var en diakonisse for Ibsen, hva ville han si med å sette henne i rollen som Irenes følgesvenn? De nesten hundre årene som har gått siden Ibsen skrev «Når vi døde våkner», gjør det mest opplagte svaret vanskelig å få øye på.

En diakonisse er, som vi vet, en religiøs sykepleierske, men i 1899 var hun mer enn det, diakonissen var dengang de eneste faglærte sykepleierne som fantes.

Ved å legge 2. og 3. akt til et høyfjellssanatorium og ved å gi Irene en diakonisse som fast følge, får Ibsen først og fremst sagt at Irene er syk. Så syk at hun trenger en profesjonell og lønnet sykepleier ved sin side. Ingen selskapsdame, ingen venninne som hjelper henne å få tiden til å gå, men en som passer og pleier henne.

Det greske ordet «diakoni» betyr «tjeneste», og diakonijerningen har røtter tilbake i oldkirken, der den betegnet barmhjertighetsarbeide utført av kvinner innen menighetene. I Det Nye Testamente (Rom. 16.1) forteller Paulus om en diakonisse, Phoebe, som hadde menigheten i Kenkraea som arbeidsfelt. Den kirkelige innvielsen av diakonissene og diakonisseuniformen har også sitt forbilde i en eldgammel praksis – fra ca. år 300! Diakonissene ble under seremonien bekledt med et slør, samt et stripet tøystykke over skuldrene, som skulle symbolisere Jesu åk. De fikk også et smykke som de kunne beholde.

Men i gjerning er den moderne diakonien noe annreledes. Den oppsto i midten av forrige århundre, med diakonisshuset i Kaiserswerth utenfor Düsseldorf som sentrum. Der fikk både Florence Nightingale (som for øvrig ikke ble diakonisse) og den norske Cathinka Gulberg sin utdannelse. Sistnevnte fikk startet det norske diakonisshuset i Kommunalgården på Grønland i 1866. Faglært sykepleie på sykehusene eksisterte ikke i Norge før henne. Det fantes gangkoner og våkekoner og dagkoner av ymse slag, men de kom fra samfunnets laveste skikt og brakte både godt og ondt med seg. Først utover i 1880-årene begynte forholdene så smått å bli bedre. I dette århundre har vi også fått en verdslig sykepleie, og diakonissene har blitt i mindretall.

Diakonisshuset er idag en privat institusjon, som i tillegg til sykepleierutdanningen også gir undervisning i bibelske og sosiale fag. Men en diakonisse avgir ikke noe nonneløfte. Hun (eller han) kan når som helst løse seg fra gjerningen og tre ut av diakonsamfunnet, hvis hun f.eks. ønsker å gifte seg.

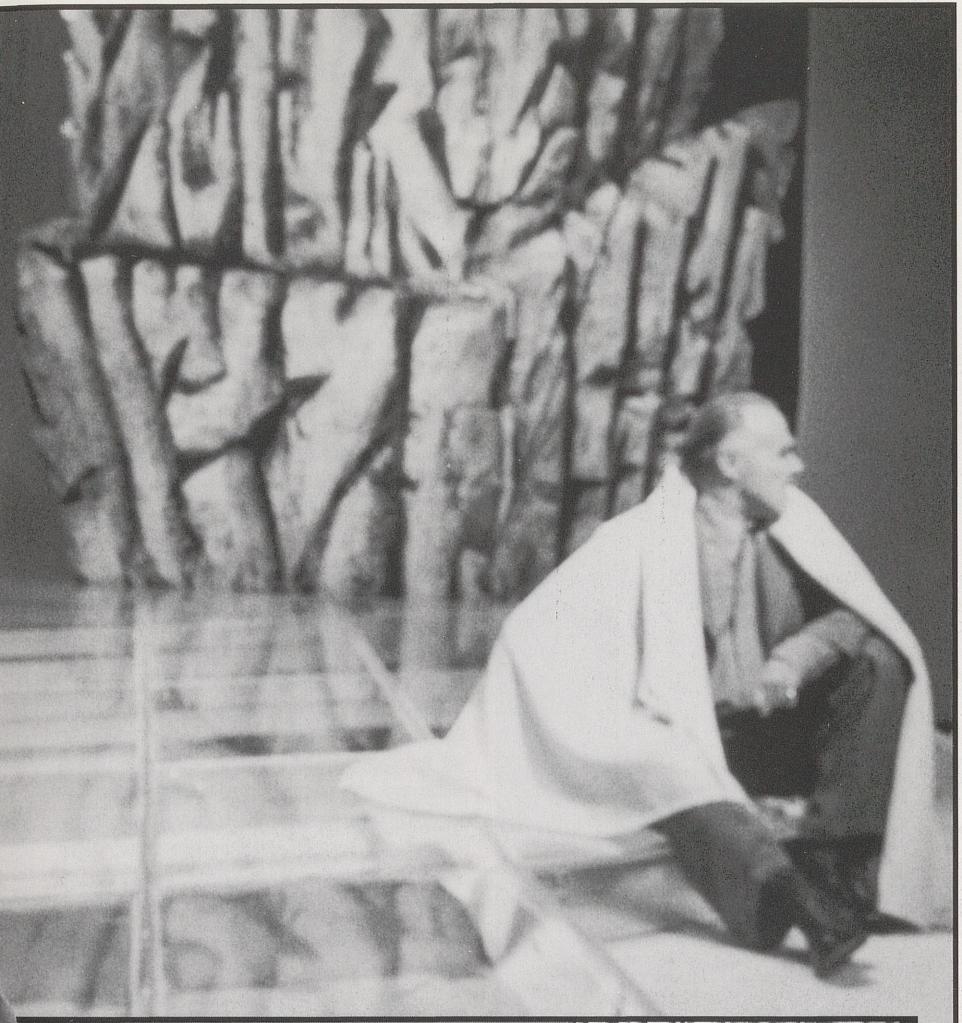
Esther Reiss

DIAKONISSEN i «Når vi døde våkner»

IRENE - FRY

*Den knidiske Afrodite
(romersk skulptur fra ca. år 350 f.Kr.).*

«Når vi døde vågner» er et drama som utspilles på mange av livets og kunstens plan, fra idealitetens høyeste tinder til svikets og dødens avgunner, fra kunstnerens nei til det levende liv til jegerens likefremme brunst, fra det høystemte idédramas scene til – ja endog til kabaretscenen. Det urgammle motiv: kunstnerens forhold til «modellen» har neppe noengang fått en så intens og så personlig utforming som i Ibsens epilog. Irene har vært noe mer enn billedhuggerens nakenmodell, som han betraktet og beundret og lot seg inspirere av, men i sin arbeidsegoisme ikke ville røre, ikke ville elske. Vi minnes den uforlignelig skjonne hetære Fryne, som var Praxiteles' modell for den knidiske Afrodite i antikken. – Da «Opstandelsens dag» – deres felles «Barn» sto ferdig, var Irene reist sin vei, til mørket, «det hinsidige». Hun har hatt to ektemenn og mer eller mindre tatt livet av dem, med sverd ved lend i ektesengen eller iallfall med kniv under hodeputen. Nå møtes de igjen, så lenge etter.

Og Rubek spør: Har du reist meget omkring i verden?

Irene: Ja, reist i mange riger og lande.

Rubek: Og hvad har du taget dig til, Irene?

Irene: Bli lidt; lad mig se – Jo, nu har jeg det. Jeg har stået på dreieskiven i varietéer. Stået som nøgen statue i levende billedder. Strøget mange penge ind. Det var jeg ikke vant til hos deg; for du havde ingen. – Og så har jeg vært sammen med mandfolk, som jeg kunde gøre gale i hodet. – Det var jeg heller ikke vant til hos dig, Arnold. Du holdt bedre stand du.

Og hun kommer tilbake til sin fortid i «levende billedder», i siste scene.

Irene: Jeg har stået på dreie-

NE - PHYLLIS

skiven - nøgen - og vist mig frem for mange hundreder af mænd - efter dig.

Rubek: Det var *mig* som jog dig op på dreieskiven, - forblintet som jeg dengang var! Jeg, som stilled det døde lerbilled over livets, - over kjærlighedens lykke.

Her er vi ved Ibsens essens - men man kan jo ikke la være å spørre seg: har han sett slike levende bilder på kabaretscenene, f.eks. i München?

Det tror jeg ikke. Den store seer behøvde ikke se, han kunne se for seg. Levende billeder - eller tableau vivant - er ellers vel kjent både fra vår egen og europeisk teaterhistorie. Mest berømt hos oss er naturligvis de nasjonalromantiske aftener på Christiania Theater i mars 1849, da Tidemand og Gude arrangerte levende scenebilleder av sine malerier med «Brudfærden i Hardanger» som klimaks. Men noen levende naken-skulpturer våget de brave düsseldorfere neppe å tenke på, selv med huldre.

I Frankrike var det Diderot som begynte med tableau vivant, som melodrama eller apoteose ved slutten av et drama. Senere gikk Nelson's elskede lady Hamilton et skritt videre og arrangerte scener med levende akt-skulpturer i Napoli. Genren ble stadig mer populær i kabareer og music-halls utigjennom det forrige århundre, som Ibsen altså har merket seg. Berømte klassiske malerier ble gjort «levende», men poenget var nettopp at de avkledde skjønnheter ikke måtte røre på seg - det sa lover og forordninger. Et illustrerende eksempel fikk vi på Chat Noir så sent som i 1954 - da Phyllis Dixey og hennes fagre statuer inntok scenen - og et overveiende manlig publikum, med selveste Einar Rose som konferensier for de skiftende «tableaux vivants».

Menz Schulerud

Phyllis Dixey,
fra Chat Noir 1954.

HENRIK IBSEN

skrev «Når vi døde våkner» i 1899. Han kalte stykket en epilog, det var for ham et skuespill som avsluttet en syklus i nutidsdramaene.

Det kom til å bli hans siste skuespill.

«Når vi døde våkner» ble utgitt i bokform på Gyldendal 22. desember 1899, og ble uroppført på Hoftheater i Stuttgart 26. januar 1900. I Norge ble det første gang spilt på Nationaltheatret. Premieren fant sted den 6. februar 1900 — men stykket ble kun spilt to ganger!

I løpet av året 1900 ble det spilt på en rekke europeiske scener, blant annet på Det Kgl. Theater i København, på Dramaten i Stockholm, i Berlin, Helsingfors, Stettin og Breslau.

«Når vi døde våkner» ble sist spilt i Oslo på Amfiscenen, for 10 år siden.

Ibsen på Grand: Skulptur av Per Ung.

SAMTIDIGE OG KOMME

HOVEDSCENEN

I ROLLENE:

JØSY, entertainer VERA, krewe kvinner

LINDA, entertainer

DOLLY, entertainer

LOVELY, sangster

MIKE, musikkiser

EN, modell, viser

CHICO, keiser/entertainer

HELEA, journaliste

VALLY, skuespiller

SANDRA, entertainer

FATIMA, sangster

DOLLES, entertainer

DULBINGER, sangster

DIANE, entertainer

BØR SWIFT, gipsor/ekskoller

O'BRIEN, politi

EST, sangster

ROSE, farge konne

RÅ, krewe i drømmen

HÅVARD, sangster

PENNY, lammer

DORIS, sangster i DRØMMEN

REBECCA, kudder

NICOLE, sangster i DRØMMEN

INSSÆS, sangster

VALLY, skuespiller

SKYTTENEEL, sangster i DRØMMEN

BELUAN, tusepikk hos Vera

DENNIS STORHØI
MAGNE CHR.
ALFRED
GARD ØYEN
ARLINE WILKES
MARIT KROGDADE
KEITH FREDRICK
CALVIN STIGGERS

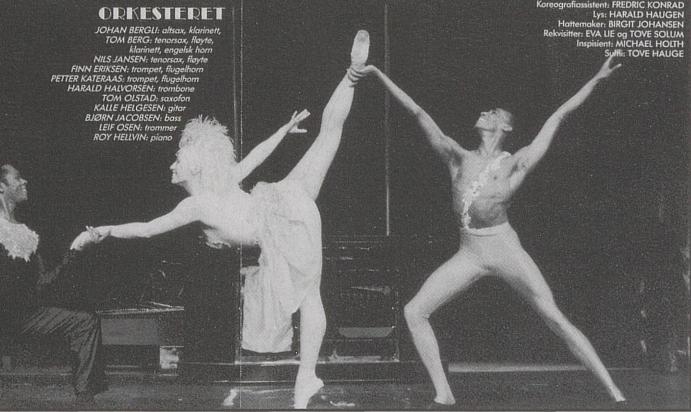
ORKESTERET

JOHAN BERGLI, altvox, klarinet
TOM BERGJ, tenorvox, fløyte,
lure, vokal, komponist
NILS JANSEN, tenorvox, fløyte
JANN ERIKSEN, trompet, bugeshorn
PETER KARLAAS, trompet, bugeshorn
HARALD HALVORSEN, trombone
TOM OSLAD, saksofon
KALLE HØYDAL, saksofon
BJØRN JACOBSEN, bass
LEIF OSEN, trommer
ROY HELVIN, piano

Av JOHN O'HARA
Songtekst: ROY HELVIN
Musikk: RICHARD RODGERS
Overalt av: TONI HERLOFSEN
Regi og koreografi: WAYNE MCKNIGHT
Scenografi: PER HORN
Kostymedesign: GRETHE WANG
Musikkan/ musikkfag: ROY HELVIN

Musikalisk instruering: MAGNE AMDAL/ROY HELVIN
Songpedagog: PER ANSTEDT SOLBERG
Trompet: JØRGEN KJER
Koreografiassistent: FREDRIC KONRAD
Lys: HARALD HAUGEN
Hathenor: EVA LIE og TOVE SOLMUS
Revisorer: EVA LIE og TOVE SOLMUS
Inspisient: MICHAEL HOITH
Sonic: LOVE HAUGE

Pal Joey

FORFØRENDE MUSIKAL

«Skal du se høstens herligste ballettensemble, må du gå på Oslo Nye og se «Pal Joey»! De gyver på med en fandenivolsk frekkhet i en musicaloppsetning som byr på farger og fest og vitalitet. Nok en gang har dette teatret vist at de mestrer den lekende, lette og forførende musicalformen.»

Borghild Maaland i VG

FARVERIK MUSIKAL

«En vågal og duggende frisk satsing på Oslo Nye . . .»

Hans Rossiné, Dagbladet

Fyrtoyet

HØSTENS MUSIKALSKE EVENTYR FOR HELE FAMILIEN

AV H.C. ANDERSEN

10. oktober er det tid for en ny kjempe-satsning for barna på Hovedscenen. Det klassiske eventyret om soldaten som

får hjelp av et fytøy, hunder med øyne så store som tinnfallerker og en ganske så snill heks - for til slutt å vinne prinsessen og halve kongeriket.

Med Maj-Britt Andersen, Sverre Solberg, Per Chr. Ellefsen, Karl Sundby, Kari-Laila Thorsen, Bjarte Hjelmeland, Arne Aas, Unni Evjen og dansere fra Jorunn Kirkenærns barneballett. Regi: Anne Karen Hyttan. Scenografi: Per Horn. Kostymer: Trude Bergh.

NYE FORESTILLINGER

KOMMER PÅ HOVEDSCENEN

ANDRE FOLKS PENGER

er den amerikanske forretningsmannen Jerry Sterners suksesstykke. **Nils Ole Oftebro** gjester i rollen som beinhård forretningsmann, tema er stripping og slakting av bedrifter. Andre medvirkende er **Birgitte Victoria Svendsen, Ivar Nørve, Sissel Sellæg og Per Lillo-Stenberg.** Regi: Bjørn Sæter. Scenografi: Per Olav Austdahl. Premiere 20. november.

DEN STORE MAGI

«DEN STORE MAGI» av Eduardo De Filippo, skrevet i 1948. En fantastisk italiensk komedie om livets og kjærlighetens illusioner. Instruktør Kirsten Sørlie er ansvarlig for et stjernespekket ensemble! Med bl.a. Wenche Foss, Toralv Maurstad og Arne Aas.

Premiere 30. januar 1992.

ARSENIKK OG GAMLE KNIPLINGER

Joseph Kesselrings klassiker om to betagende, tilsynelatende naive eldre damer. Det ingen vet er at kjelleren deres er full av savnede personer...

I denne herlige komedien opplever vi hele Norges komedienner Wenche Foss og Aud Schønemann som de morderiske eldre damene! Premiere 2/4 1992.

KOMMER PÅ CENTRALTEATRET

RAPPACCINIS DATTER

av Octavio Paz

Et poetisk skuespill, hvor språkets skjønhet nesten tilslører historiens grusomhet og tragedie.

Octavio Paz fikk Nobelprisen i litteratur i 1990. Med **Petronella Barker, Finn Schau, Dennis Storhøi, Henrik Scheele, Marit Syversen og Helle Haugen.** Regi: Eirik Nilssen. Scenografi: Erlend Birkeland.

Premiere 14. november.

PAN

– en dramatisering av Knut Hamsuns mesterverk. Tormod Skagestad har dramatisert romanen og er selv ansvarlig for regien når Centralteatret setter opp PAN. Bjørn Skagestad gjester Centralteatret i rollen som Glahn, Petronella Barker er Edvarda.

Premiere 6/2 1992.

Neste på Centralteatret er en godt bevart hemmelighet...

DUKKETEATRET

Askepott

Alle kjenner eventyret om Askepott – den praktfulle historien om jenta som har vilje til å løsribe seg fra sorgen og mot til å utfordre skjebnen. Dukketeatret baserer seg på Grimms klassiske versjon, og byr på en både morsom og poetisk forestilling.

Regi: Harry Guttormsen.

Premiere: 13. september.

JUL MED ALF PRØYSEN OG SNEKKER ANDERSEN

I adventstiden setter Dukketeater-ensemblet opp et ekte julenisestykke. Alle kjenner vi «Snekker Andersens jul» av Alf Prøysen – og nettopp denne historien er det Stein Kiran tar utgangspunkt i – når Dukketeatret setter JUL på plakaten. Denne forestillingen skal komme tilbake hver jul i årene fremover. Etter jul vil det bli et nytt gjensyn med ASKEPOTT. Se omtale ovenfor.

Med forbehold om forandringer!

OSLO NYE TEATERS LEVERANDØRER

Kontorrekvisita

Trykksaker

ENERSENS TRYKKERI A/S

Trelast

H.G. THAUGLANDS
TRÆLASTFORRETNING A/S

Kopieringsmaskiner

Elektriske installasjoner

OWESEN A/S

Scenebelysning

IR-anlegg for hørselssvake

Både Oslo Nye Teater og Centralteatret er utstyrt med Sennheiser infra-rødt anlegg. Tilleggsutstyr du trenger for å ha nytte av dette, får du låne av garderobebehandling i foajéen. Lån av utstyr er gratis! Vennligst husk å levere lånt utstyr tilbake etter bruk!

Rullestoler

P.g.a. brannsikring er det avsatt spesielle plasser for rullestolbrukere.

Vennligst opplys om dette ved bestilling/kjøp av billett(er). Både Oslo Nye Teater og Centralteatret har rullestolheis. Ta kontakt med inspektøren/garderobebehandlingen ved ankomst! Teatrene har handikaptodekt. Salgskontoret gir ytterligere opplysninger på tlf. 42 90 75.

Pelskåpe/dyrt ytterplagg?

Nå kan du få løst fast din pelskåpe i garderoben. Tjenesten er gratis. Kontakt betjeningen.

Mindre arrangementer? Spise?

Salgskontoret er behjelpeelig med å tilrettelegge mindre arrangementer (maks. 100 personer) i forbindelse med teaterbesøket. Det kan omfatte servering av drikke, enklere bespisning (snitter) i vår publikumsfoajé (2. etg.) eller anbefaling av spisested i teatrets nærhet. Vennligst ta kontakt hvis dette høres interessant ut for Dem.

Teaterkontakt

Oslo Nye har en ordning med teaterkontakte rundt om i forskjellige firmaer, lag og organisasjoner. Disse kontaktpersonene er teatrets ombud og får tilsendt informasjon, spilleplan og invitasjon til forestillingene på nye oppsetninger. Salgskontoret inviterer også til hyggelige sammenkomster hvor teatersjefen orienterer om repertoarplaner og kommende forestillinger. Hvis ikke din arbeidsplass/organisasjon/forening allerede har en teaterkontakt, og du synes dette kan være noe for deg, ser vi gjerne at du tar kontakt med salgskontoret ved teatret, tlf. 42 90 75 linje 116 eller 115.

Rabatter

Grupperabatt:

Ved kjøp av 10 til 29 billetter gis 10% rabatt. Ved kjøp av 30 billetter eller flere gis 20% rabatt. Ved kjøp av hele forestillinger gis 25% rabatt.

Honnørabatt:

Pensionister og trygddele får 50% rabatt på 2 billetter ved å vise gyldig legitimasjon/trygdekort.

Student/soldatrabatt:

Studenter med gyldig studiekort og vernepliktige med vernepliktsbok får 50% rabatt på 1 billett.

Blodgivere ved Blodbanken, Ullevål Sykehus samt Røde Kors Blodsenter, Rikshospitalet:

Blodgivere får tilbud om 1 billett til 50% på mandager og tirsdager. Eget stemplet kort skal leveres i billettluken.

Parkeringsplass:

Slutt å lete etter p-plass! I forbindelse med kjøp av teaterbilletter, får du nå også i Oslo Nyes billettluke kjøpe P-kort i Ibsen P-hus til kr. 40,- for inntil 6 timers parkering.

Betalingskort:

Nå kan du i vår billettluke betale med ditt bankplast-betalingskort. Vi tar samme kort som minibanker, bensinstasjoner, butikker m.m. Se oppslag ved kasene!

Gavekort:

Det er ikke lett å finne gaver til «den som har alt», og da er kanskje et gavekort som kan byttes til teaterbilletter noe å tenke på!

Gavekort fås kjøpt i våre billettluker.

Teaterabonnement:

Det er nesten alltid en eller annen form for teaterabonnement tilsalgs ved teatret.

Opplysninger fås ved henvendelse til vår abonnementsjef (tlf. 42 90 75 linje 119) eller i billettluken.

OSLO NYE TEATERS PERSONALE

ADMINISTRASJON:

Teatersjef:	Varden, Janken
Økonomisjef:	Heger, Inger Lise Bruu
Salgs-markedssjef:	Tviberg, Arvid
Teknisk sjef:	Horn, Per
Produksjonssjef:	Juniszewski, Jacek
Sekretær:	Larsen, Marit

BUD:

Kjærvik, Susanne

ARKIVAR:

Andersen, Odd

BILLETTLUKE:

Abonnementsjef:	Lyngen, Odd Terje
Billettkasserere:	Hoel, Astrid
Kristiansen, Inger Lien, Håkon (vik.)	Molvik-Hansen, Ida

CENTRALTEATRET:

Garderobe-ledere:	Sørum, Liv Åsatun, Vera	
Garderobebefjenter:	Dahl, Anne	
Inspektører:	Hauger, Knut Kristian Kreim, Pål	
Lysmestere:	Alvim, Mari Pedersen, Per Sætre, Trond	
Scenemestere:	Eriksen, Svein André Valderhaug, Paul Johnny Andersen, Morten (perm.) Buchanan, Karina Aas, Ingrid	
Scenetekniker:	Rekvisitører:	Christensen, Magnhild
Renhold:	Reiss, Esther	

DRAMATURG:

DUKKETEATRET:	Henriksen, Marie
Billetsalg:	Anna Horgen
Dukkespillere:	Kiran, Stein
Germeten, Kjersti Ruud, Anne-Lise Wang, Ragnhild	Skjølvik, Per Wulsrød, Knut
Inspektør:	Horgen, Rolf
Rengjøring:	Fahem, Habib Ben Mokhtar
Prod.teknisk ansvarlig:	Graff, Trond

GARDEROBE - Hovedscenen:

Garderobeleder:	Sørensen, Turid
Garderobebefjenter:	Reisvang, Astrid Syversen, Berit

INSPEKTØRER:

Christiansen, Jack	Midtsjø, Kari
--------------------	---------------

INSPISENTER:

1. inspisernt: Ellefson, John Paulsen, Lene	Fossum, Roger Holth, Michael
---	---------------------------------

INSTRUKTØR:

Sørliie, Kirsten

LYSADELING:

Lysmestere:	Heldal, Tore Horge, Sverre Odd
Lysteknikere	Brekeli, Henning
Haugen, Harald Kreim, Espen	Thurn-Paulsen, Birger

LYDTEKNIKER:

Jørgensen, Erling

MALERSAL:

Leder: Bye Mette	Møller, Knud Stern Thomassen, Bjørn
---------------------	--

MUSIKK:

Konsulent: Leder: Berg, Tom Helgesen, Karl Johan Osen, Leif	Amdahl, Magne Hellvin, Roy Eriksen, Finn Jacobsen, Bjørn
---	---

PARYKKMAKER/FRISØRER/SMINKØRER:

Leder: Clark, Julie Angela Winther, Lillian (perm.)	Kati Sjøgren Haugå, Birgit
---	-------------------------------

PÅKLEDERE:

Leder:	Christensen, Liv
Christensen, Inger-Marie Forsberg, Marianne	Mohn, Astrid

RENHOLDSADELING:

Leder:	Selnæs, Marie
Bozic, Deva	Bredesen, Solveig
Iversen, Bjørg	Nesterow, Helena
Nilsen, Wenche A.	Peric, Dubravka

RESEPSJON:

Midtsjø, Kari	Heisholt, Anita
---------------	-----------------

REKVISITØRER:

Overrekvisitør:	Solum, Tove Lie, Eva
-----------------	-------------------------

SALG/INFORMASJON:

Dekorator (fasade):	Dehli, Hilde
Grafisk designer:	Austdahl, Per Olav
Informasjonsekretær:	Jarto, Gro (perm.) Gina Winje (vik.)
Salgssekretær:	Jevanord, Solveig Nordli, Marit Winger, Anne

SCENEAVDELING:

Øverscenemester:	Lewin, Finn
Scenemestere:	Bergseth, Bjørn
Sceneteknikere:	Svarstad, Øivind
Golofit, Dariusz	Bråten, Carlos
Kjus, Nils Magne	Iversen, Lasse
Solum, Pål (perm.)	Kolakowski, Bogdan
Thorbjørnsen, Knut (vik.)	Stordal, Geir (perm.) Østigård, Espen (vik.)

SKUESPILLERE:

Barker, Petronella	Ellefson, Per. Chr.
Borgli, Pia	Gimle, Ingar Helge
Børsum, Bente (perm.)	Jenssen, Roar Kjølv (perm.)
Ejven, Unni	Joner, Johannes
Grønsund, Kari-Ann	Lie, Trond (perm.)
Haugen, Helle	Lillo-Stenberg, Per
Holm, Bentine	Nørve, Ivar
Linnestad, Eli Anne	Reiss, Helge
Ryen, Sidsel (perm.)	Schau, Finn
Schønemann, Aud	Storhei, Dennis
Selleq, Sissel	Vogt, Nils (perm.)
Svendsen, Birgitte Victoria	Wengård, Ulf
Svensen, Trine	Øyen, Gard
Syversen, Marit	Aas, Arne
Vollan, Ingrid	

SNEKKERVERKSTED:

Leder:	Paltiel, Helge
Helle-Valle, Siri	Holand, Evy (perm.)
Meltzer, Hanne (vik.)	Strachan, John

SUFFLØRER:

Hauge, Birgitta
Stig, Didi
Thorsen, Kari-Laila (perm.)
Hauge, Tove (vik.)

SYSTUE:

Kostymesjef:	Wang, Grethe
Leder:	Sannes, Lise Fjeld
Bergh, Trude	Danielsen, Eva
Høst, Solveig	Johansen, Birgit
Aarre, Solvi (perm.)	

VAKTMESTER:

Christiansen, Jack

ØKONOMIAVDELING:

Regnskapssjef:	Kjærvik, Svanhild
Lønningsleder:	Malmer, Toril

Nu er jeg stålsatt, jeg føler det bud
der byder i høyden å vandre!
Mitt lavlandsliv har jeg levet ud;
her oppe på vidden er frihet og Gud,
der nede famler de andre.

Fra Ibsens dikt: På viddene. Siste vers.

CENTRALTEATRET, AKERSGT. 38, 0180 OSLO

BILL.TLF. 42 11 88 - TLF.BEST. GRUPPEBESTILLING 42 90 75